EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

Pep

Nr. 14 4 april 1964
Voor abonnees 35 ct.
Losse nummers 45 ct.

HALLO, beste vrienden!

VAN de Olympische Spelen via een mijnenveger en een goochelaar naar de MIG-21, dat is — heel in het kort — de weg die je in deze PEP hebt afgelegd als je aan de laatste bladzijde bent gekomen. De Olympische Spelen zijn ook voor onze postzegelverzamelaars bijzonder interessant, omdat heel wat landen zegels hebben uitgegeven waarop de bekende vijf ringen zijn afgebeeld, vaak met een tekening van een sportfiguur erbij zoals vorig jaar nog in Nederland een serie is verschenen. De mijnenveger beslaat onze hele PEP-plaat. Als je iets meer over een mijnenveger wilt weten, ook over het werk dat aan boord van zo'n schip gedaan wordt, kijk je maar op de pagina's 15, 16 en 17. De goochelaar is een nieuwe verschijning in ons blad. Zo af en toe zal hij jullie wat trucs laten zien en er meteen bij vertellen hóe ze gedaan worden. Hij heeft ons gezegd dat hij het niet al te moeilijk zou maken en dat er geen vernuftige, dure apparaten aangeschaft hoefden te worden. Op pagina 25 kun je wat van hem leren! En zo komen we aan de MIG-21. Vreemde naam, MIG. Wist je hoe ze eraan gekomen zijn, de Russen? Zij hebben een team van twee heren: Artem I. Mikoyan en I. Guerevitch. Als je nu de eerste twee letters van Mikoyan en de eerste letter van Guerevitch bij elkaar trekt, kom je aan MIG. Het éénentwintigste produkt van dit team zie je op pagina 29 schuin omhoog gieren. Het is een prachtig toestel, deze Russische Starfighter.

Voor de volgende week hebben wij weer een paar opwindende verrassingen klaarliggen. Het kost ons moeite jullie er nu nog niets van te vertellen. Over zeven dagen zien wij elkaar hier terug en dan horen jullie het. Afgesproken?

Hierboven zie je één van PEP's goocheltrucs: een suikerklontje valt dwars door de bodem van het kopje en door het schoteltje heen! Rechts Hr. Ms. Oceaanmijnenveger „Onverdroten". Over mijnenvegers gaat deze week onze PEP-plaat!

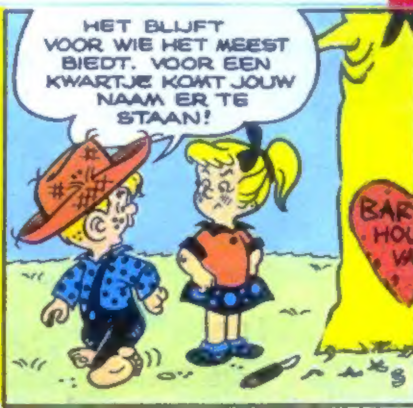
De oplossing van prijsvraag no. 12: ASSISTENT.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 7 ZIJN:

1e prijs: Kees Bosma, Beuningsestr. 2, Aerdt, bij Lobith; 2e prijs: Mien Smeets, Drieterskuil 6, Oirschot; 3e prijs: Jaap en Klaas Dokter, Fochteloo 26, Friesland; 4e prijs: Anja Reijne, v. d. Vijzellaan 12, St. Pancras. De winnaars van een troostprijs krijgen deze, zonder dat hun naam in Pep komt te staan, thuis gestuurd.

Nee, het kon er niet meer bij. Na de dubbele prijsvraag van vorige week zullen jullie het deze keer zonder de wekelijkse puzzel moeten doen. Wij zitten tegen zo'n enorme stapel oplossingen aan te kijken, dat we echt wel veertien dagen nodig hebben om ons erdoorheen te werken. Volgende week kunnen de pientere PEP-puzzelaars weer aan de slag!

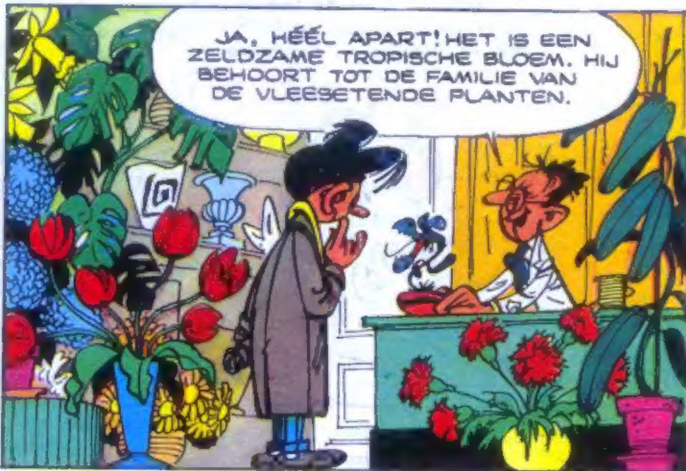

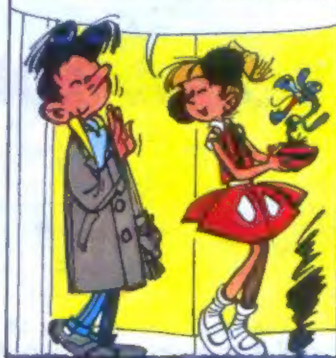
Ton en Tineke

door Franquin

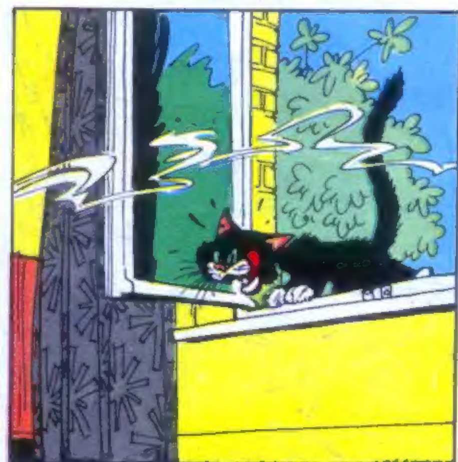

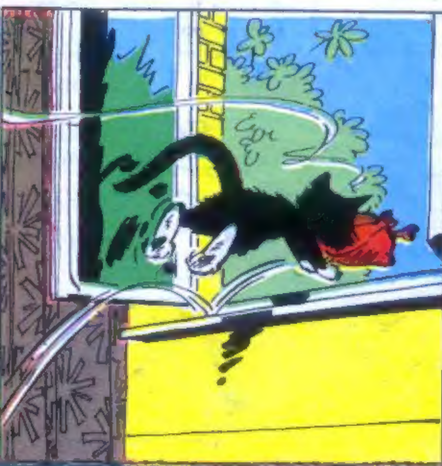

Pep in het land van BOEM-BOEM

Tijdens het duel tussen de Grote Tovenaar en Pep verschijnt Dick Dreuner ten tonele. Hij is een voortvluchtige boef die de pygmeeën naar goud laat zoeken . . .

Even later . . .

Dat kan niet! Dat bestáát niet! Dat eet-ie nooit allemaal alleen op!

En twintig kilo eten later . . .
Asje-menou! Alles is op!
Hmmmm! Dat smaakte! Ik voel me een stuk beter!
Daar is de eerste ploeg met gedolven goud!

Mooi zo! Laat de weeg-schaal komen, dan zullen we eens zien wat de vangst is!

Hihi! Dit is geen systeem van mij! Maar ik vond 't zo leuk, dat ik het graag met mijn onderdanen wilde toepassen!

Maar, ik heb het nog verbeterd door elke dag mijn eigen gewicht precies te meten, hahaha!

Wat?! Is dat alles voor vandaag! Luiwammesen!

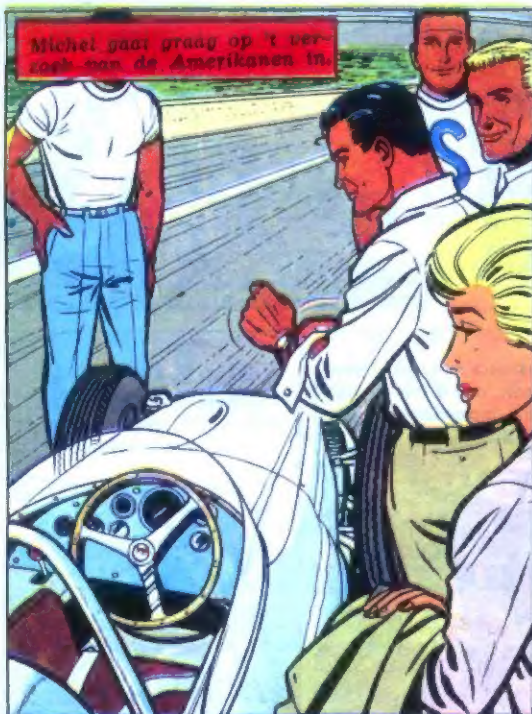

BOEM! BOEM!
Noemen jullie dat werken? Er is veel te weinig! Jullie gaan de hele nacht door, begrepen?

Hahaha! Het leven hier is zo kwaad nog niet! Ik word hier steeds rijker en steeds dikker! Hihihihi!
Wat een onuit-staanbare, hebberige kerel is dat!

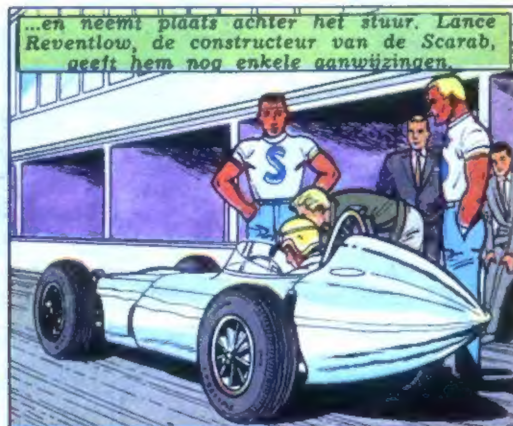

Pep, jongen, als ik me niet vergis, wacht ons hetzelfde lot! Dat ziet er niet zo best voor ons uit!
Ik heb, eerlijk gezegd, reuze met die arme pygmeetjes te doen zoals ze worden uit-gebuit. Maar we moeten een middel vinden om hier weg te komen!
C7-34
Tenas
WORDT VERVOLGD

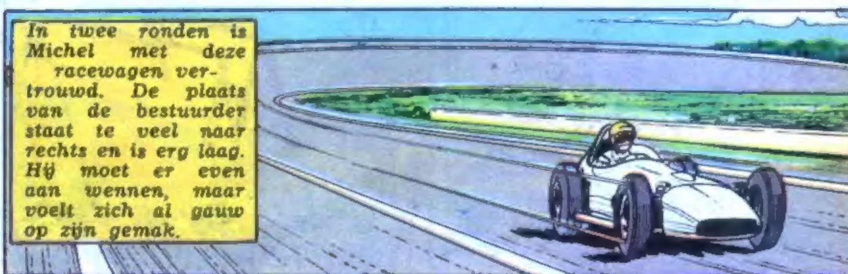

MICHEL VAILLANT CIRCUIT

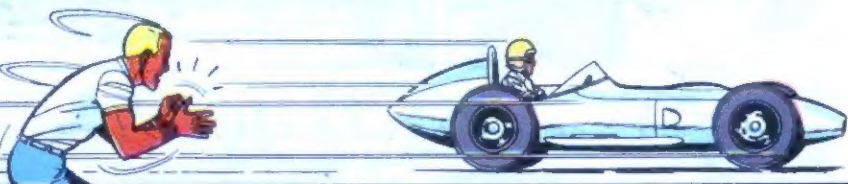

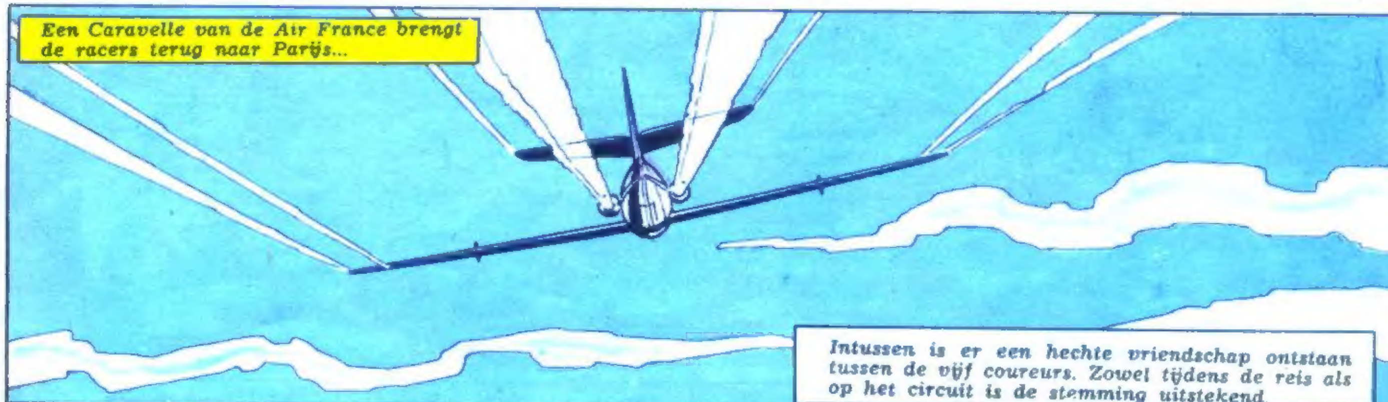

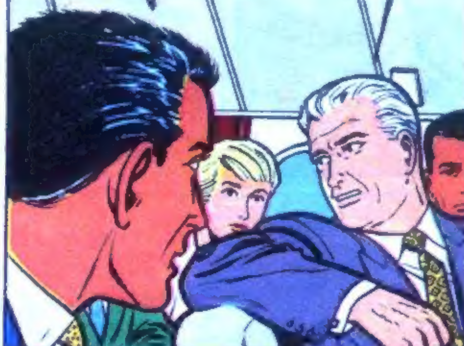
VAN DE ANGST

Op Sebring is Michel als winnaar uit de strijd gekomen. De Europese ploeg is bij elkaar op het circuit van Dayton, waar de Amerikanen Michel verzocht hebben eens achter het stuur van hun nieuwe Scarab formule 1 te kruipen ....

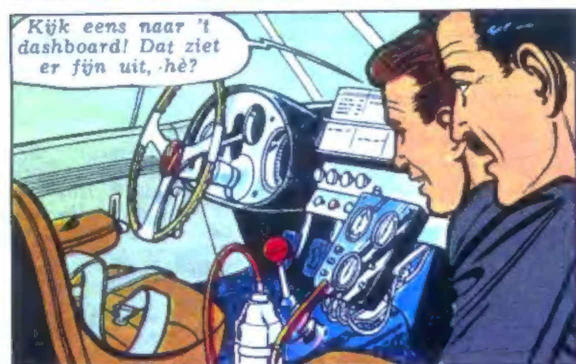

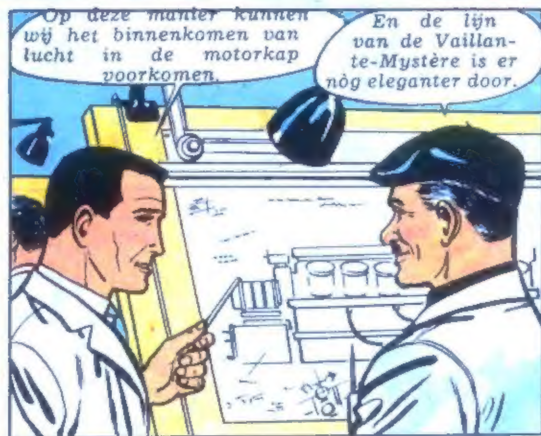

Ook de pers is door meneer Vaillant uitgenodigd. Hij stelt de autowereld een nieuwe racewagen voor: de „Vaillante-Ouragan"!
De Vaillant-fabrieken doen het ieder jaar beter!
Kunt u de technische gegevens van deze wagen geven?
Het spijt me, maar die moeten we geheim houden tot de startcontrole!
E1

Kijk eens naar 't dashboard! Dat ziet er fijn uit, hè?

Vrienden, wij gaan hem nu dopen! Ik verwacht u in de bar!

Onze vrienden hebben nog enkele dagen tijd om hun zaken te regelen...
Heb je bericht van mijn broer uit Marseille?
Alles gaat goed. De nieuwe Vaillant-vrachtwagens zijn al op weg naar het zuiden.

Op deze manier kunnen wij het binnenkomen van lucht in de motorkap voorkomen.
En de lijn van de Vaillante-Mystère is er nòg eleganter door.

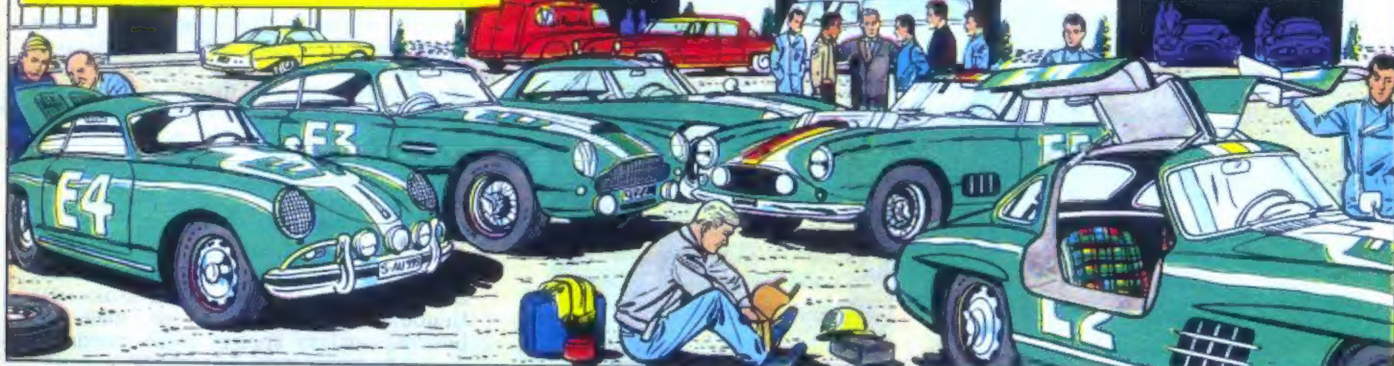

Goedemorgen, juffrouw. De correspondentie ligt zeker al op mijn bureau?

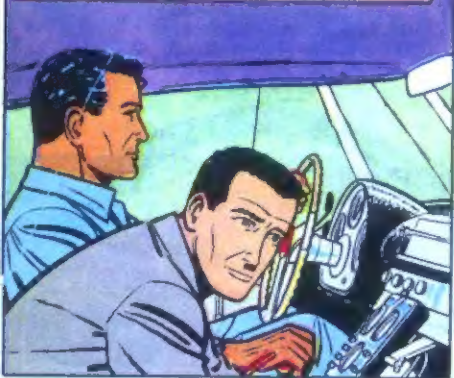

Dit zijn de correcties voor het volgende nummer van „Weg en Sport". Wilt u nu Brussel voor me aanvragen?

Hallo! Brussel? Montagefabriek Vaillant? De publiciteitsdienst graag... Ja, ik wacht... — Zing een vrolijk liedje als je... — Hallo! Ben jij het, Dessicy? Hier Michel Vaillant!

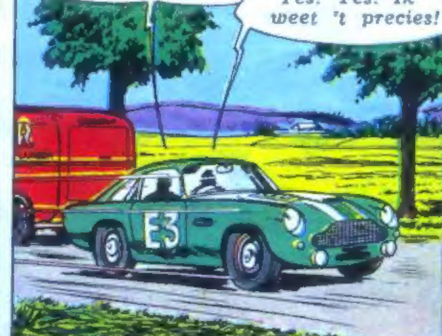

In orde! Wij sturen je twee nieuwe cabriolets „Côte d'Azur" voor de toonzaal... Jij regelt dus de publiciteitscampagne voor de „Vaillante-Junior"!

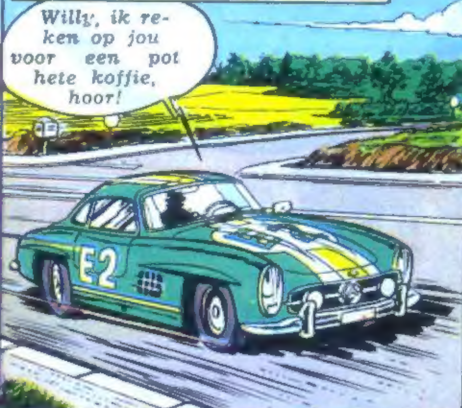

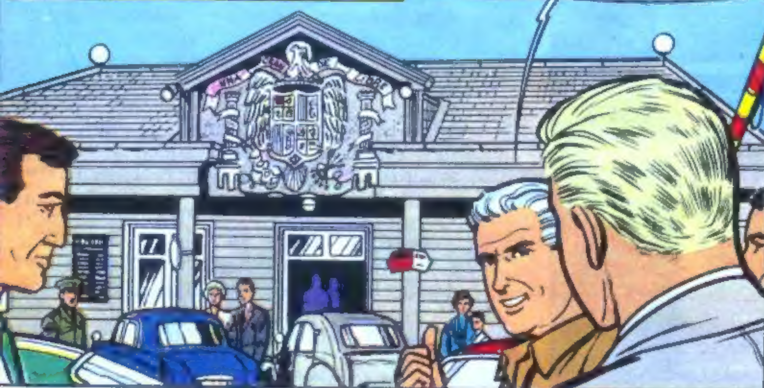

WORDT VERVOLGD

POSTZEGELS EN... DE OLYMPISCHE SPELEN!

DE Olympische Spelen zijn al zeer oud. Wij nemen aan dat ze begonnen zijn in het jaar 776 v. Chr. omdat bij opgravingen in Olympia een discus werd gevonden, waarop stond 255e Olympiade en het jaartal 241 n. Chr. Men wist reeds dat Koning Ifitos beslist had dat de spelen, die werden gehouden ter ere van de Griekse Oppergod Zeus, om de vier jaar zouden plaatsvinden. Zeus gold als de machtigste god en men geloofde dat hij op de bijna ontoegankelijke Olympus woonde, een 3000 meter hoge berg in het noorden van Griekenland, dat toen Hellas heette.

Als er weer een olympisch jaar was aangebroken, gingen renboden naar alle staten waaruit het land toen bestond, en ze nodigden de jeugd uit aan de spelen deel te nemen. De steeds met elkaar in oorlog levende stammen en steden sloten voor de tijd dat de spelen duurden, een zogenaamde godsvrede. De spelen vonden plaats in augustus of september, als het volle maan was. Zij werden volgens een vast programma gehouden, doch dàt is in de loop der tijden nogal eens veranderd. Aanvankelijk bestonden de wedstrijden in hoofdzaak uit hardlopen, later werden er ook andere sporten aan toegevoegd zoals worstelen, springen, discus- en speerwerpen. Na de Perzische oorlogen, toen Griekenland een bloeitijd beleefde, bereikten ook de Olympische spelen hun grootste aanzien. Olympisch overwinnaar worden, dàt gold als het hoogste geluk voor de Griekse jeugd. Vreemde overheersers onderdrukten later het Griekse volk en deden de oude zeden langzaam verdwijnen. Onder de heerschappij van Rome konden de spelen zich nog handhaven, hoewel de Romeinen meer belangstelling hadden voor wagenrennen dan voor atletiek, maar in het jaar 393 n. Chr. verbood Theodosius de Grote de spelen, die toen 293 maal hadden plaatsgevonden.

Hun wedergeboorte in de vorige eeuw danken wij aan de bekende Fransman Pierre de Coubertin. Hij riep in 1894 te Parijs een congres bijeen, en na veel moeite werden de eerste spelen van de moderne tijd in Griekenland gehouden. Dat was in 1896.

Ter gelegenheid hiervan gaf Griekenland in dat jaar een prachtige serie zegels uit, bestaande uit 12 stuks. De tiende verjaardag van de wedergeboorte van de spelen werd herdacht met een serie van 14 zegels.

De tweede Olympiade, zoals wij dat festijn thans noemen, werd in Parijs in 1900 gehouden; het derde, in 1904, in St. Louis. — Nadat in 1906 in Athene z.g. tussenspelen waren gehouden, vonden de vierde Olympische Spelen in 1908 in Londen plaats. We zullen in het vervolg voor de spelen het woord Olympiade niet meer gebruiken, daar dat in feite de vier jaren tussen twee spelen aanduidt. Na Londen volgde in 1912 Stockholm. De volgende spelen zouden in Berlijn worden gehouden, doch inmiddels was de eerste wereldoorlog uitgebroken en zoals je weet, mochten er reeds in de oudheid geen spelen in oorlogstijd worden gehouden. De spelen die in 1916 in Berlijn gehouden zouden worden en waarvan men zulke hoge verwachtingen had, gingen niet door. Het secretariaat van het internationaal Olympisch comité, dat in Parijs was gevestigd, werd in april 1915 naar Lausanne in het neutrale Zwitserland overgebracht, in het kasteeltje „Mon Repos", waarin later het Olympische Museum werd ingericht. Baron de Coubertin overleed tijdens een wandeling in Genève op 2 september 1937 en werd in Lausanne begraven.

Zijn hart rust echter in een witte marmeren zuil aan de ingang van de oude gewijde plaats van Olympia in Griekenland.

Op de na de eerste wereldoorlog gehouden spelen komen we een volgend maal terug.

TEXAS JOHN SLAUGHTER

Bill Comstock, die op de ranch van John Slaughter werkt, is door Geronimo en zyn mannen gevangen genomen. John Slaughter en Casey willen proberen Bill te bevryden.

GERONIMO OP HET OORLOGSPAD

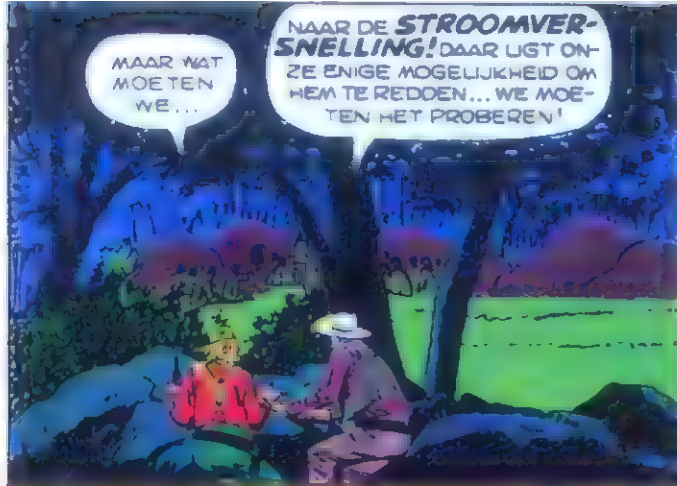

TEGEN DE DAGERAAD WORDT BILL COMSTOCK NAAR DE RIVIER GEBRACHT.

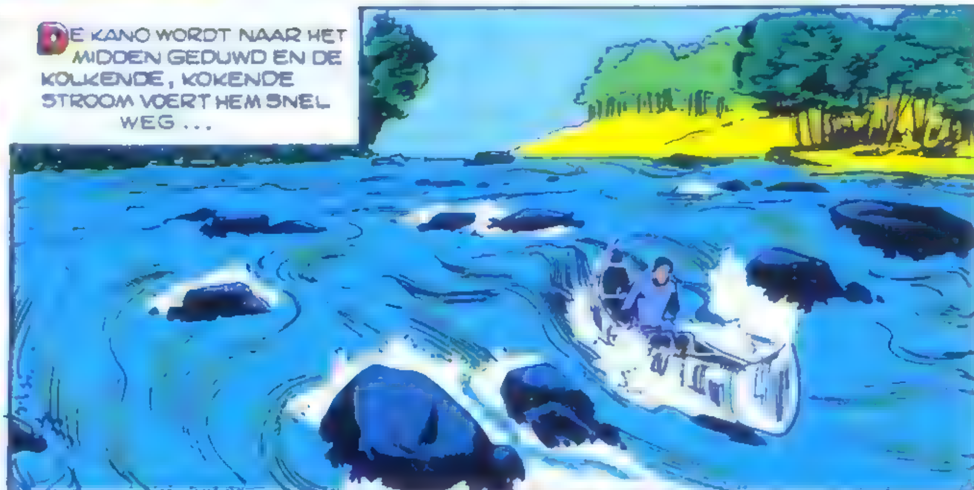

ZONDER EEN SPIER TE VERTREKKEN KIJKT BILL IN HET BRULLENDE, KOLKENDE WATER VAN DE RIVIER...

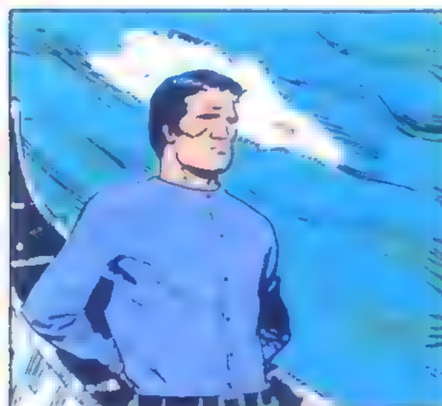

MACHTELOOS ZIET BILL COMSTOCK DE DOOD MOEDIG ONDER OGEN...

MAAR STROOMAFWAARTS HEEFT JOHN SLAUGHTER HET NOG NIET OPGEGEVEN...

MET KRACHTIGE SLAGEN ZWEMT JOHN SLAUGHTER DOOR DE RIVIER...

...EN BEREIKT HET MIDDEN VAN DE STROOM JUIST, ALS DE KANO DE BRUISENDE WATERVAL IS GENADERD...

IK **MOET** HEM HEBBEN!

JOHN'S KRACHTIGE ARMEN BRENGEN HEM DICHTER BIJ DE KANO ALS DEZE OP DE WATERVAL AFKOMT...

WOESJJJJJJ

EN DAN, NOG NET VÓÓR DE KANO BIJ DE WATERVAL IS...

SPRING, BILL! VLUG!

BILL COMSTOCK DUIKT UIT DE KANO...

IK HEB HEM, CASEY... TREKKEN!

CASEY TREKT HARD AAN HET TOUW...

VOLHOUDEN, MR. SLAUGHTER! NOG 'N KLEIN STUKJE!

EN TENSLOTTE...

WE ZIJN ER, BILL!

MISSCHIEN DROOMDE IK, MAAR IK VOELDE DAT IK HULP ZOU KRIJGEN!

JE HEBT DE "GEEST VAN DE STROOMVERSNELLING" OVERLEEFD, BILL. MISSCHIEN LAAT GERONIMO JE NU MET RUST...

IK HOOP HET, MENEER SLAUGHTER!

MAAR WAT ER OOK GEBEURT, IK STA AAN **UW** KANT!

FIJN, BILL! EN MISSCHIEN BESEFFEN GERONIMO EN DE ZIJNEN EENS DAT ALLE MENSEN IN VREDE MET ELKAAR KUNNEN LEVEN!

Volgende week komt ZORRO terug in

DE BEKENTENIS

PIETJE PECH
door
C.D.RUSSELL

WAT ZOU IK DIE SHOW GRAAG WILLEN ZIEN! MAAR WE ZIJN WEER 'NS BLUT!
BAMBA THEATER
DEZE WEEK
RILLEN-GRIEZELEN
HET SPOOK VAN GRIMSBY
BIJ IEDERE VOORSTELLING WAARDEVOLLE LOTEN.
TOEGANGSPRIJZEN F 1.50 - F 2.00
© 1964 - K.F.S. Opera Mundi

OP ZO'N LOT DAT JE KRIJGT ALS JE BINNENKOMT, IS GISTEREN EEN KOSTUUM VAN F. 180.- GEWONNEN!

DA'S VOOR ONS, DOC!
EETS
AFWASSERS GEVRAAGD
F 6.00 PER DAG
PLUS MAALTIJDEN

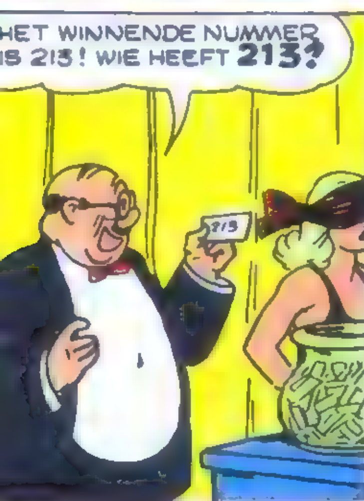

HET IS GEBEURD! IK WIL DE EERSTE JAREN GEEN KOP OF SCHOTEL MEER ZIEN!

WE KUNNEN NOG NET NAAR DE SHOW!

EN NU, DAMES EN HEREN, ZAL DEZE GEBLINDDOEKTE JONGEDAME DE WINNENDE LOTEN UIT DE VISKOM TREKKEN!

HET WINNENDE NUMMER IS 213! WIE HEEFT 213?
213

JA, IK! IK HEB 213!
KOMT U MAAR, MENEER!

BOFT U EVEN? U WINT DIT PRACHTIGE CHINEES PORSELEINEN SERVIES!

MIJNENVEGEN:

ZEEMANSCHAP EN TECHNISCH VERNUFT

In een interessant boekje, uitgegeven door de Marine Voorlichtingsdienst, lezen wij: de taak van de mijnenvegers bestaat uit het mijnenvrij-houden van de vaarwateren langs de kust (kustmijnenvegers), de aanloopkanalen naar de zeehavens (ondiepwatermijnenvegers), en het beveiligen van de zee (oceaanmijnenvegers), zodat de koopvaardij in oorlogstijd kan doorgaan met het vervoeren van kostbare ladingen. De grootte van een mijnendreiging in een bepaald zeegebied is voor een belangrijk deel afhankelijk van de waterdiepte ter plaatse. De wateren langs de kust zijn qua diepte zeer geschikt voor een mijnenoffensief en je kunt je daarom wel voorstellen dat voor een land met een zeevloot een veegvloot onmisbaar is. Bij hun mijnenveegtaak maken de mijnenvegers gebruik van de modernste methoden. De bestrijding van de mijn heeft zich door de jaren heen ontwikkeld naar gelang de mijn zelf steeds doeltreffender werd gemaakt.
De eerste mijnen (1914) waren eenvoudige explosieve ladingen, die pas dan tot ontploffing kwamen wanneer een schip ermee in aanraking kwam. Deze mijnen z.g. verankerde mijnen, worden nog steeds gebruikt; ze drijven vlak onder het oppervlak van de zee. Deze mijnen kunnen alleen maar gedregd worden. Zijn ze eenmaal boven het oppervlak van de zee gehaald, dan worden ze door geweervuur tot explosie of zinken gebracht.
In 1939 voerde de Duitse Marine de magnetische mijnen in. Deze mijnen waren gevoelig voor een magnetisch veld. Dit veld ontstaat door de vele elektrische stroomleidingen aan boord van een schip. Deze „grond"mijnen komen tot ontploffing zodra een schip eroverheen vaart. De mijnenveger die deze mijnen uit de weg ruimt, mag zelf natuurlijk geen magnetisch veld hebben; deze is dan ook van niet-magnetische materialen (vooral hout) opgebouwd. Hij maakt bij het vegen van magnetische mijnen gebruik van een stroomgeleider, die hij ver achter zich aan sleept. Rondom de krachtige stroomgeleider ontstaat een magnetisch veld. Dit veld werkt in op de magnetische mijnen, die hierdoor tot detonatie worden gebracht.
Vervolgens werd de akoestische mijn uitgevonden. Deze ligt ook zeer diep in het water en reageert op het geluid van schepen (machines, schroeven etc.). Het vegen van akoestische mijnen geschiedt met akoestische veegtuigen (z.g. hamers waarin d.m.v. stroom een enorm lawaai wordt veroorzaakt); ze worden onder of achter het schip meegevoerd. Het geluid van deze lawaaibronnen is aanmerkelijk sterker dan het geluid van schepen; zodoende worden akoestische mijnen dus eerder beïnvloed door het geluid van een akoestische mijnenveger.
Deze mijnen komen dan ook ver voor de mijnenveger tot detonatie.
Onze Nederlandse veegvloot omvat 32 kustmijnenvegers van de „Dokkum"-klasse, 14 kustmijnenvegers van de „Beemster"-klasse, 6 oceaanmijnenvegers van de „Onversaagd"-klasse en 16 ondiepwatermijnenvegers van de „Van Straelen"-klasse.

Ondiepwatermijnenvegers in kiel-linie.

Het binnenhalen van het veegtuig over de „rollebak".

Mijnenvegers op het operatieterrein. Op de voorgrond Hr. Ms. Bruinisse (Beemsterklasse).

DE MIJNENVEGER

Er zijn drie typen mijnenvegers: de Oceaanmijnenveger, de Kustmijnenveger en de Ondiepwatermijnenveger.

I. DE ORION — KUSTMIJNENVEGER — 370 TON
1. Ankers en kluisgaten. 2. Windas. 3. 40 mm-mitrailleur. 4. Reddingvlotten. 5. Radiocabine. 6. Antenne. 7. Zoeklicht. 8. Commandobrug. 9 Radarantenne. 10. Radarinstallatie. 11. Lamp. 12 Hijstouw. 13 Antenne. 14. Laadmast. 15. Officiersverblijf. 16. Sloep. 17. Dregbeugel. 18. Troswiel. 19. 20 mm-mitrailleur. 20. Paravaan. 21. Magnetische kabelrol. 22. Magnetisch geleidwiel 23. Magnetische kabel. 24. Gewone kabelrol. 25. Kabelrol. 26. Davits. 27 „Rollebak". 28 Koppelstangkamer. 29. Dubbel roer. 30. Stookoliebergplaats. 31. Opslagruimte. 32. Motoren voor kabelrollen. 33. Hoofdmotoren. 34. Elektrische motoren. 35 Gyro-kompas. 36. Sonar-hut. 37. Bemanningsverblijf. 38. Verblijf voor onderofficieren. 39. Mess. 40. Eetzaal voor bemanning. 41. Munitieopslagplaats. 42. Kustmijnenveger. 43. Mijnenveger van het Canadese type. 44. De Oceaanmijnenveger Origny. 45. Tewaterlating van magnetische kabel. 46. Tewaterlating van paravaan. 47. Lichtgevende vlag voor paravaan.

II. DE M 34 — ONDIEPWATERMIJNENVEGER — 170 TON A.M.I.
A. 48. Windas. 49. 20 mm-mitrailleur. 50. Kaartenkamer. 51. Stuurhut. 52. Radar. 53. Davits 54 Rol voor mechanische kabel. 55. Rol voor magnetische kabel. 56 57. Magnetische kabel. 58. Davits. 59. Officiersmess. 60. Achterste machinekamer met 2 motoren van 150 pk. 61. Voorste machinekamer. 62 Keuken. 63. Bemanningsverblijf. 64. Schacht voor ankerketting.

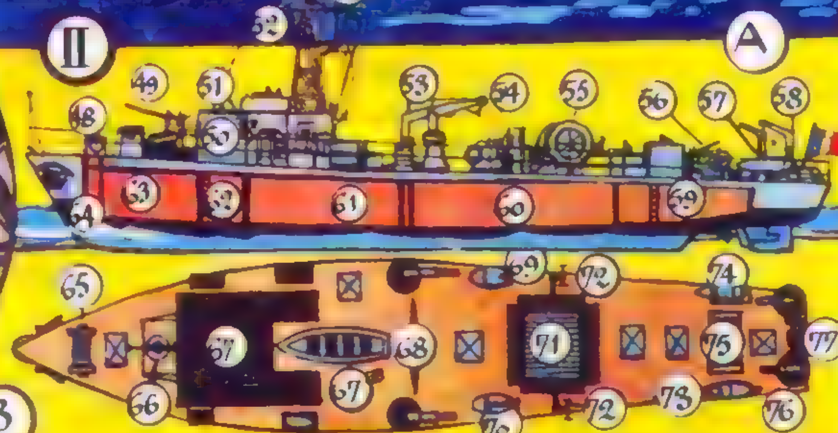

De Oceaanmijnenveger Origny; een drijvend laboratorium voor de studie van bathythermie, d.w.z. het onderzoek van temperaturen op bepaalde diepten.

Pep PLAAT

B. BOVENAANZI

65. Windassen 66.
67. Commando cu
Davits voor de
akoestische ve ka
„hamer"dreg. 70.
voor magnetische
tingsmateriaal. 73.
74 Stuurboord par
mechanische dreg
vaan en duiker t
Rollebak.

III. VERSCHILLE

C. Het vegen m
of snijmessen voorz
78 Onderwater vlieg
zorgt. 79. Paravaan.
kabel is ± 500 m.

V. MIJNDEMONTEURS EN DE MIJNEN

88. Mijndemonteur. 89. Insigne. 90. Klassieke mijn en 91. zijn „stoel". VI. 92 93/94. Tewaterlating van een mijn door vrachtschip of onderzeeboot. VII. 95/96/97/98 99. Het detoneren van een akoestische mijn. 100/101/102 103. Het detoneren van een magnetische mijn door een mobiele magneet. 104 105/106. Detoneren door stroomgeleiding. VIII. LAGEDRUKMIJNEN. Deze zijn het nieuwst. 107. Curve van lage druk. 108. Lagedrukmijn: het detoneren geschiedt uit twee kamers 109 111. gescheiden door een diafragma 110. waarvan het openen en sluiten het afvuren veroorzaakt. IX. HET DEMAGNETISEREN VAN EEN VEGER, door elektrische stroom overdwars 112., en zijdelingse stroom (113).

HENRI DIMPRE.

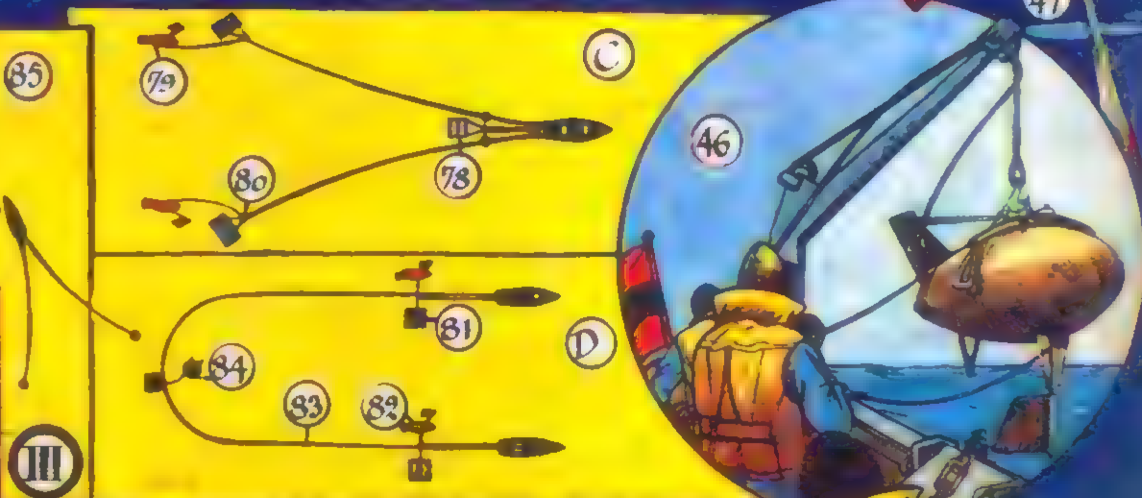
... vlieger 82. Paravaan. 83. ... Mijn die „op ..." wordt genomen 85 Positie van twee vegers in dreg-formatie. IV. 86. ... 87. ...

...ZICHT VAN DE M 34

... 66. 20 mm-mitrailleur. ...rug. 67 B. Sloep. 68. ...de tewaterlating van ...kabel. 69. Akoestische ...0. Pistondreg. 71. Rol ...he kabel. 72. Verlich-... 73 Bakboord-paravaan. ...paravaan. 75. Rol voor ...eg. 76. Davits om para-... tewater te laten. 77.

...LENDE METHODEN VAN VEGEN

... met een, van explosieve klauwen ...orziene kabel: het z.g. „Oropesatuig". ...vlieger, die voor de diepte van het tuig ...an. 80. Scheerbord. De lengte van de ...n.

DE VREEMDELING

DOOR JAY MARTIN

ILLUSTRATIE HANS KRESSE

Hij leidde zijn uitgeputte paard tot voor de blokhut en vroeg om wat water. Ik kon hem net zien vanaf de plek waar ik tussen de koolstruiken aan 't schoffelen was. Mijn vader was achter de hut en ik hoorde hem antwoord geven. De vreemdeling was misschien twintig jaar en bijna helemaal gekleed in het zwart. Zijn gele halsdoek was het enige kleurige aan zijn uitrusting. Hij tikte aan de rand van zijn hoed en bracht zijn paard naar de drinkbak. Ik kwam een beetje dichterbij. Er gebeurde nooit zoveel, daar bij ons, en iedere afleiding was welkom. De vreemdeling was van ver gekomen. De pony was stoffig en bezweet, de ruiter zelf zag er moe uit. Hij dronk, maakte zijn halsdoek nat en veegde er zijn gezicht mee af. Toen, met een brede grijns naar mij, schepte hij zijn hoed vol water en zette hem op z'n hoofd...

Ook mijn vader had naar deze kleine voorstelling staan kijken. Het leek wel of hij de jonge vreemdeling mocht, want hoewel hij gewoonlijk erg wantrouwend tegenover bezoekers stond, nodigde hij de jonge man uit voor het avondeten. Hij nam de uitnodiging aan en ging in ruil daarvoor hout hakken. Dat was het moment waarop ik de revolver zag. Hij was zwart en de holster was glimmend gepoetst, wat een gewone cowboy nooit zou doen. Ik was erg onder de indruk. Mijn vader trouwens ook, maar hij niet van die revolver. Hij lachte toen hij de netjes opgestapelde blokken hout zag en wierp een blik op de vreemdeling, die zich bij de pomp aan 't wassen was. „Hij weet wat werken is!" Als mijn vader zoiets zei, was het werkelijk wel een compliment.

Even later was mijn broer Frank ook thuisgekomen en wij zaten aan tafel. De vreemdeling had ons verteld dat hij Tim Hunter heette. Ik had al meteen in de gaten dat Frank hem niet mocht. Hij zei niet veel onder het eten, terwijl Tim met z'n plezierige stem wat verhalen vertelde over enkele plaatsen waar hij was geweest. Over zichzelf zei hij niets.

Na het eten ging Frank naar de stad. Hij zou pas de volgende ochtend vroeg terugkomen. Ik hielp vader en Tim met de afwas en terwijl we zo bezig waren, hoorde ik vader opeens tot mijn grote verbazing vragen of Tim niet bij ons wilde blijven slapen! Dat was nog nooit gebeurd. Natuurlijk moest hij het wel aannemen. Die avond zaten we met z'n drieën rond het vuur. Hij voelde zich echt thuis bij ons. Zelfs Sep, onze hond, mocht hem en liet zich door hem achter de oren krabben. De volgende ochtend vroeg was hij al aan 't werk. We waren blij dat hij er was, omdat Frank net een paar uur daarvoor was thuisgekomen en nog sliep. Hij werkte hard en stug door, maar het bleef een beetje vreemd om steeds maar die revolver te zien bengelen. Toen hij zich bij de pomp ging opknappen, rende ik de hut in. Er was iets wat ik moest proberen.

Voorzichtig sloop ik de kamer in waar Frank nog steeds sliep. Uit zijn la haalde ik de colt. Frank had de revolver nooit gebruikt, maar ik zoveel te meer! Dat wil zeggen, als vader en Frank van huis waren. Ik kon het wapen vrij snel trekken, want ik had er nu al meer dan twee jaar mee geoefend en het ding lag gemakkelijk in de hand. Ik wist dat vader een eind van de hut bezig was. Langzaam liep ik naar Tim toe, die zijn paard had laten drinken en met één been op een houtblok in de verte stond te staren. Twintig meter achter hem bleef ik staan, mijn hand vlak bij de holster waarin de colt hing. Ik veranderde mijn stem zoveel ik kon en riep: „Hé, Hunter! Trekken maar!" Ik pakte de revolver, die niet eens geladen was. De kogel floot vlak langs mijn hoofd toen ik mijn wapen nog maar halverwege uit de holster had. Ik stond als vastgenageld van angst. In nog geen seconde had Tim zijn revolver getrokken, zich plat op de grond laten vallen terwijl hij zich omdraaide, en geschoten. Op het allerlaatste moment had hij beseft dat ik het was die hem had uitgedaagd. Hij sprong overeind, rende met grote sprongen naar me toe en sloeg me in mijn gezicht. Ik viel.

„Billy, Billy," zei hij, „waarom deed je dat?" Hij had zijn revolver nog steeds in z'n hand. Toen veranderde de uitdrukking op zijn gezicht. „Het spijt me," hoorde ik hem zeggen. „Ik had je kunnen doodschieten zonder te weten dat jij het was..."

Achter hem klonk nu de stem van Frank, die op de drempel van de deur van de blokhut stond met een geweer in zijn handen: „Laat die revolver vallen, Hunter, anders schiet ik.

Langzaam duwde Tim zijn wapen in de holster. „Durf je achter dat geweer vandaan te komen, knaap?" zei hij. Mijn vader kwam aanrennen, spierwit en met knikkende knieën. Ik weet niet of hij begreep wat er gebeurd was, maar hij zei: „Je moest nu maar weggaan. Gauw!" Tim haalde zijn schouders op. Even leek het alsof hij nog iets zou gaan zeggen, maar toen draaide hij zich om en liep naar zijn paard. Ik wilde hem achterna rennen om te zeggen dat ik het zo niet bedoeld had en dat het me speet, maar vader hield me tegen. Hij stuurde mij naar m'n slaapkamer en ging toen zelf ook de blokhut in.

Ik deed het raam open en hoorde Tim net zeggen: „Ik zou dit toch wel graag met ons tweeën uitvechten, Frank."

Wat mijn broer zei, kon ik niet horen, maar meteen daarop kwam Tims stem weer: „Dat is dus afgesproken. Over een uur in het ravijn daar verderop, met revolvers." Frank knikte, draaide zich om en liep naar de hut

Toen hij even later naar buiten kwam, was vader alweer weg. Ik sloop achter hem aan. Hij ging de stal in om een van de paarden op te zadelen. Zijn patroongordel liet hij op een gereedschapskist liggen. Ik gleed de stal in, graaide de gordel en de revolver weg, sprong naar buiten en sloeg de deur dicht. Terwijl ik Frank kon horen schreeuwen en bonken, schoof ik de grendel erop.

Lopend ging ik op weg; want hoe moest ik een paard uit de stal halen zonder dat Frank mijn plannetje in duigen zou gooien?

De zon scheen fel toen ik bij het ravijn kwam. Nergens was iets van Tim te zien. Hij moest wel denken dat wij een merkwaardige familie waren, dacht ik. Eerst probeerde ik hem neer te schieten — hoe kon hij weten dat het van mij maar een stomme grap was geweest? — en toen had mijn vader hem weggejaagd voor iets waar hij niets aan had kunnen doen.
Ik wist dat het mijn schuld zou zijn als Frank gedood werd, daarom had ik dit allemaal gedaan. Ik had natuurlijk wel thuis kunnen blijven toen ik Frank eenmaal in de schuur had, maar dat kon ik tegenover Tim eigenlijk niet doen, vond ik. Het was allemaal nogal verward. Opeens stond ik tegenover zijn paard. Ernaast lagen Tims kleren. Hij verwachtte kennelijk nog niemand, want hij zwom op z'n gemak aan het andere einde van de kreek. Hij zag me niet. Op zijn kleren lag de patroongordel met daaraan de holster en de revolver. Ik kreeg een idee. Snel ontlaadde ik de revolver en stopte hem toen weer in de holster. Schichtig keek ik op of Tim iets in de gaten had, maar hij lag lui op zijn rug in het koele water. Ik haastte me terug naar de ingang van het ravijn. Een kwartier daarna kwam hij. Ik was op een rotsblok gaan zitten. Hij was kennelijk verbaasd mij te zien
„Is Frank bang geworden, Billy?" vroeg hij.
„Wij Walkers," zei ik, „zijn niet bang voor jou." Ik vertelde hem het hele verhaal. Hij zat me peinzend aan te kijken, toen glimlachte hij. „Fijn," zei hij. „Ik wilde hem neerschieten toen we daarnet bij jullie blokhut stonden... maar nu is alles anders geworden." Hij keek naar mijn revolver. „Jij wilt toch niet met me vechten, Billy?"
Ik zei dat ik gekomen was om mijn verontschuldigingen aan te bieden, maar hij vond dat niet nodig. Weer glimlachte hij. Toen opeens veranderde zijn gezicht. Het zag er weer net zo hard en onverzettelijk uit als toen hij op mij had geschoten.
„Zit doodstil, Billy," zei hij, en langzaam ging zijn hand naar zijn revolver. Als hij het niet vlugger zou doen dan zo, kon ik hem hebben! Ik trok mijn revolver en herinnerde me op dat moment dat die van hem niet geladen was. Ik kon niet schieten. En hij mikte niet eens meer op me!
„Zit asjeblieft stil, Billy," zei hij, „er kruipt een ratelslang vlak achter je."
Ik wist dat zijn revolver ongeladen was, maar hij dacht dat hij me zou gaan redden. Ik probeerde te schreeuwen en toen sprong ik. De ratelslang deed een uitval. Ik zag het niet, ik hoorde alleen het schot. Op de rots kronkelde het lichaam van de slang. Tim had zijn kop eraf geschoten. Hij was even verbaasd geweest, maar toen had hij alles begrepen.
„Dus jij hebt de kogels eruit gehaald," zei hij. „Ik vroeg me al af wie het gedaan kon hebben.
„Hoe... hoe wist je het?" slikte ik.
„Als je nogal 'ns met een revolver omgaat, is een van de eerste dingen die je leert: zèker te zijn van jezelf en je wapen. Wanneer je je wapen omdoet, moet je altijd even kijken of het werkt en of het geladen is."
Tim vroeg me niet waarom ik het gedaan had. Ik denk dat hij het wel wist. Hij trok me achter zich op het paard en de hele weg terug naar de blokhut zeiden we geen woord. Een paar honderd meter voor we er waren, zette hij me af.
„Voorlopig zie ik je vader en Frank liever niet," zei hij. „Laat ze eerst maar 'ns wat afkoelen."
Hij draaide zich om en reed weg. Toen ik op het punt stond naar de blokhut toe te lopen, hoorde ik hem roepen.
„Ik zie je nog wel 'ns!" Ik zag dat hij glimlachte.
Ik draaide me om en liep naar huis. Ik vroeg me af hoe ik 't ze allemaal moest uitleggen...

HOEMPA * PA

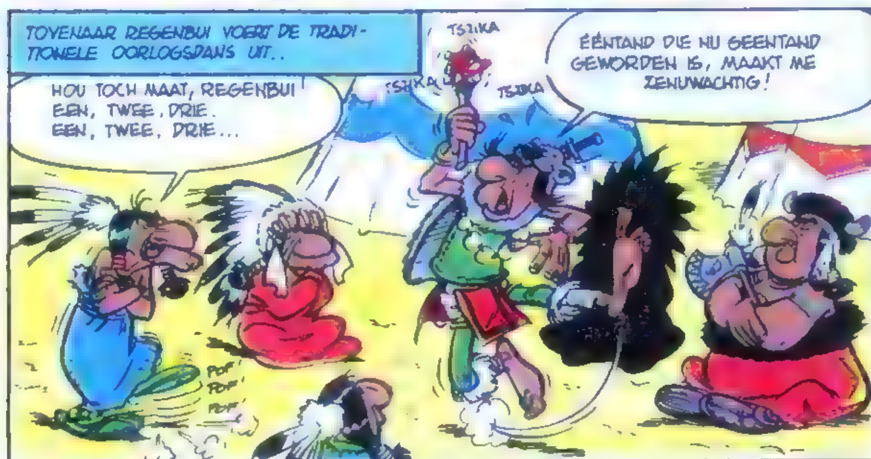
DE SJAVASJAVA'S TREFFEN PLECHTIGE VOORBEREIDSELEN VOOR DE OORLOG
MIJN KRIJGSBIJL! MIJN KRIJGSBIJL! WAAR HEB IK DE KRIJGSBIJL BEGRAVEN?

HA! DAAR IS ZE! HOERA!

ZE ZIET ER WAT ROESTIG UIT, MAAR DAT DOET ER NIET TOE VOOR EEN SYMBOOL. DIKKE BISON HEEFT GESPROKEN
MIJN RADIJSJES!!

TOVENAAR REGENBUI VOERT DE TRADITIONELE OORLOGSDANS UIT..
HOU TOCH MAAT, REGENBUI EEN, TWEE, DRIE. EEN, TWEE, DRIE...
TSJIKA
TSJIKA
TSJIKA
EENTAND DIE NU GEENTAND GEWORDEN IS, MAAKT ME ZENUWACHTIG!
POF
POF
POF

DE KRIJGERS BESTRIJKEN HUN AANGEZICHT MET KLEURIGE VERF...
GEBRUIK WARME TINTEN, MIJN ZOON, ZODAT JE GEEN KOU VAT OP HET OORLOGSPAD!

GEEN OMMETJES MAKEN NA AFLOOP VAN DE STRIJD, HOOR! REGELRECHT NAAR JE WIGWAM WEERKOMEN!
JA, MAMA PA

DAPPEREN! WIJ ZULLEN DE WALOGEN, DIE LELIJKE BUNZINGS MET HET HYENAHART VERDELGEN! NANABOZHO, HET KONIJN, ZAL ONS MOED GEVEN EN WIJ ZULLEN WINNEN! DIKKE BISON HEEFT GESPROKEN!
YAKYAKYA
KYAK'YAK

BIJ DE WALOGEN HEEFT DE OPWINDING EVENEENS HAAR TOPPUNT BEREIKT.
KRIJGERS! DE VERVLOEKTE SJAVASJAVA'S ZULLEN UITGEROEID WORDEN ALS DE VLOOIEN OP DE RUG VAN EEN SCHURFTIGE HOND!

EN DAAR ZULLEN WIJ ONZE STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN VOOR GEBRUIKEN! ZIEKE LEVER HEEFT GEZEGD!
BONGOBONGOBONGO

ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

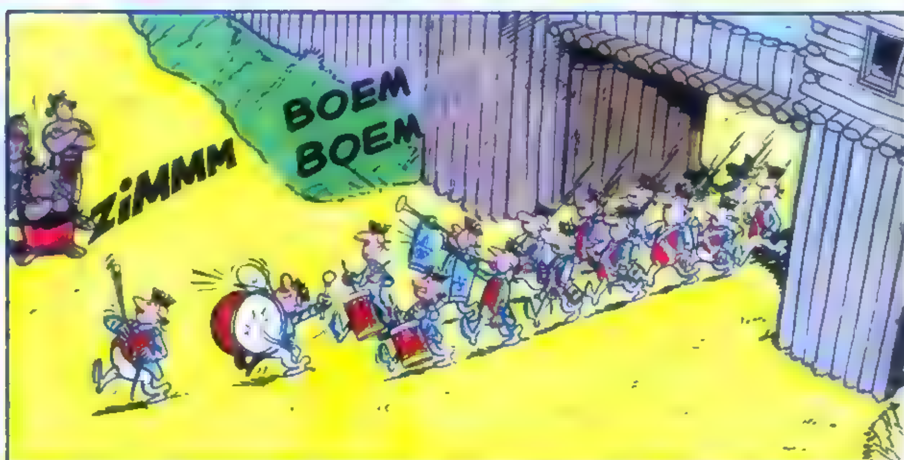

Hoempa Pa en Dubbele Scalp (ofte wel: Hubert van Bladerdeeg) zijn ontsnapt aan de Duitsers, nadat die hen bevrijd hadden uit de handen van de verraderlijke Walogen. Hoempa Pa roept de Sjavasjava's op, met de Fransen de strijd aan te binden tegen Duitsers en Walogen ....

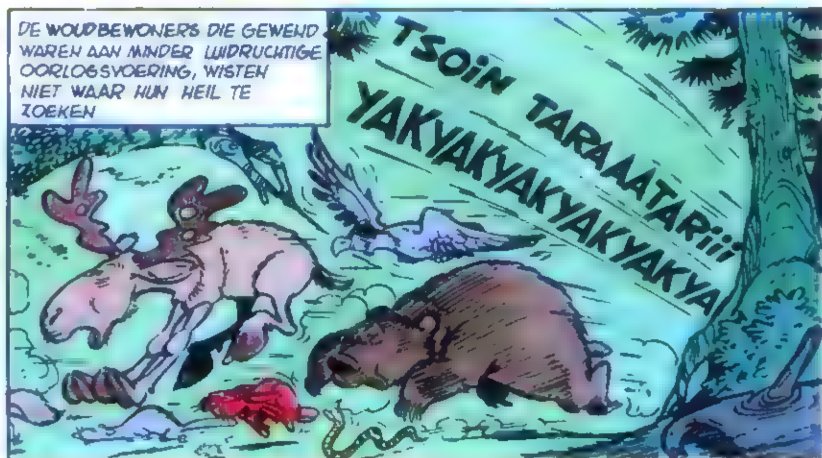

ZIMMBOEMBOEM TARAAATARiiiii
YAKYAKYAKYAKYAKYAK

GELIEVE DE VIJAND TE WAARSCHUWEN DAT WIJ GEARRIVEERD ZIJN, RIDDER VAN BLADER-DEEG!
IK DANK JE VOOR DE VERERENDE OPDRACHT, MARKIES

IN NAAM VAN DE KONING WERD IK NAAR JULLIE GE-ZONDEN OM DE REGLEMEN-TEN VAN DE STRIJD TE BE-SPREKEN, DIE WE DE EER HEBBEN TEGEN JULLIE TE MOGEN VOEREN.

DE VLAKTE DAARGINDS LIJKT ONS EEN IDEALE TREFPLAATS WIJ VERWACHTEN ER JULLIE BINNEN EEN UUR WIJ ZULLEN MET HET AANGEZICHT NAAR DE ZON STRIJDEN, DIT ZIJN WE JULLIE, BELEEFDHEIDSHALVE, VER SCHULDIGD

IN NAAM VAN DE KONING, STEMMEN WIJ VOLKOMEN IN MET JULLIE VOOR-STEL

GELIEVE ONS TE VERONT-SCHULDIGEN INDIEN WE WAT LAAT ZIJN WIJ POETSEN NOG EVEN ONZE WAPENS EN KOMEN
NATUURLIJK! ER IS NERGENS HAAST BIJ!

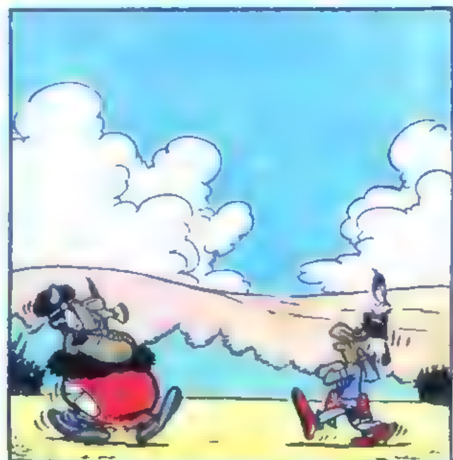

POEM!
POEM!
DRALALA!
DZOIN DZOIN!
ZAN-ZOEZ!
23

BOEM ZIMMBOEM
BOEM BOEMBOEM!
© 1964 Editions Lombard

DE WALOGEN ZIJN GEARRIVEERD!
ZO! WAARSCHUW DE VIJAND DAT WIJ PARAAT ZIJN.
SNIIF, SNIIF,

WEL, HEREN, WIJ KUNNEN MET DE INLEIDENDE ONDERHANDELINGEN BEGINNEN.
SNIIF! SNIIF!

DE WALOGEN ZIJN VERACHTERLIJKE MIEREN EN HUN CHEF, ZIEKE LEVER, HEEFT DE MOED VAN EEN KATTEJONG DAT VOOR EEN BEER STAAT. DIKKE BISON HEEFT GESPROKEN.

DE SJAVASJAVA'S ZIJN SCHURFTIGE HONDEN EN HUN HUID ZAL MIJN WIGWAM VERSIEREN, NA EERST ALS EEN ZEEF DOORBOORD TE ZIJN. ZIEKE LEVER HEEFT GEZEGD

DE SJAVASJAVA'S ZIJN STERK EN DAPPER EN IK VREES HOEMPA PA, DIE EEN MOEDIG KRIJGER IS.
MAAK JE GEEN ZORGEN, VERSTANDSKIES, MET ONZE-STOKKEN-DIE-VUUR-SPUWEN, HAKKEN WE HEN ZONDER MOEITE IN DE PAN!

HEREN, IK GELOOF DAT HET NU MIJN BEURT IS.

24

WORDT VERVOLGD

Mickey en Goofy

DE SCHIM VAN DE PIRAAT

Terwijl kapitein Babbie in de stad is, ontdekken Micky en Goofy dat het spook op de Zeeheks geen echt spook is. Als zij kapitein Babbie zien terugkomen, waarschuwen ze haar om de politie te halen....

BLIJF STAAN DAAR, MAKKERS! 'T SPOOK WAS MISSCHIEN VALS, MAAR DIT ZWAARD IS ECHT!

SLIK!

HÉ, WAAROM HEB JIJ DE SPULLEN VAN 'T SPOOK AAN? WAT VOER JE EIGENLIJK IN JE SCHILD?

WAAR BEMOEI JE JE MEE?

OMDAT JULLIE NIET GAUW BANG ZIJN, DACHT IK DAT DEZE KLEDING PLUS 'N BEETJE LICHTGEVENDE VERF WEL ZOU HELPEN! WAARDOOR HEB IK ME VERRADEN?

DOOR DAT OVERGEVERFDE BORD! IK HEB NOG NOOIT EEN MADELIEFJE MET ZWARTE EN WITTE VERFSPATTEN GEZIEN!

GENOEG GEPRAAT... VOORUIT!

HIHIHI! DAT KIETELT!

WAT GA JE MET ONS DOEN?

JULLIE MOETEN ME HELPEN HET BEELDJE VAN DE BOEG TE HALEN! DAT RED IK NOOIT ALLEEN!

HEB JE AL DIE MOEITE GEDAAN VOOR 'N **BOEGBEELD** — JE? DAN MOET 'T WEL HEEL KOSTBAAR ZIJN!

OEI!

!

PLOF!

© 1964 Walt Disney Prod.

UILSKUIKEN! STA OP!

IK ZAL JE HELPEN, MICK!

D-DANK JE!

SKRIE!

WAAROM FLUIT JE ... HEIDAAR!

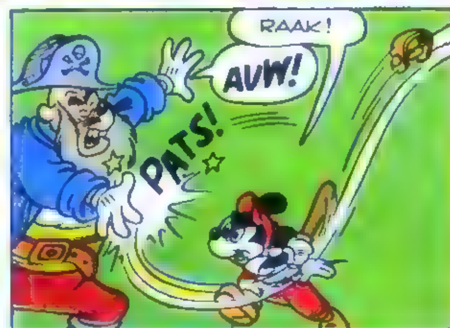
HET LUKT!

WRAF! WRAF! WRAF!

SKRIE!

SKRIE!

SKRIE!

PLOF!

UCHE!

DREUN!

VLUG, GOOFY, LATEN WE DIE TON OVER HEM HEEN WERPEN!

PFFF!

WORDT VERVOLGD

HET GEHEIMZINNIGE KOFFIEKOPJE

Neem een kop en schotel in je hand. Het kopje moet gevuld zijn met zwarte koffie. Pak nu een paar suikerklontjes

uit een schaaltje, dat je vlak bij je op de tafel hebt gezet en gooi ze één voor één in de koffie (foto 1). Tot verbazing van iedereen zullen de klontjes dwars door de bodem van het kopje en door het schoteltje heen vallen en op de tafel terecht komen... (foto's 2 en 3). De verklaring voor dit vreemde verschijnsel? Zonder dat de mensen om je heen het gezien hebben, heb jij twee klontjes tussen de vingers van je linkerhand geschoven, die voor een groot deel onder het schoteltje schuil gaat (foto 4). Als je met je rechterhand een suikerklontje in je koffie doet, laat je een klontje tussen je vingers uitvallen. Zorg er wel voor dat het kopje een beetje overhelt naar je publiek toe, anders zien ze de klontjes tussen je vingers.

Wij laten onze vrienden, familieleden, kennissen verbaasd staan door 't doen van goocheltrucjes. Wij gaan ons Selimbo noemen of Baikaros en met allerlei geheimzinnige gebaren de meest verbazingwekkende toeren uithalen. Zo af en toe komt in PEP een pagina waarop de beroemde Franse goochelaar Kassagi enkele trucs zal voordoen. Gemakkelijke trucjes, waar geen ingewikkelde apparaten voor nodig zijn en waar tòch iedereen diep van onder de indruk zal komen!

HOCUS PEP POCUS

DE DRIE MESSEN

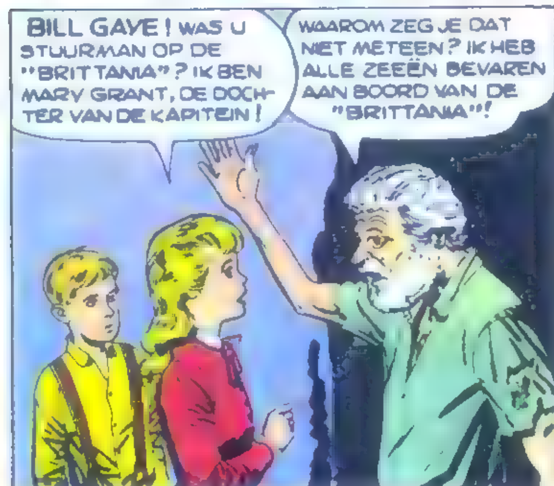
[illegible]

DE SCHIPBREUKELINGEN

Op hun speurtocht naar kapitein Grant worden Lord Glenarvan, zijn zoon John, prof. Paganel, en Mary en Robert Grant door Ayrton en zijn mannen van de „Persevero II" gezet In een roeiboot drijven zij naar de oever, waar de Maoris hen gevangen nemen

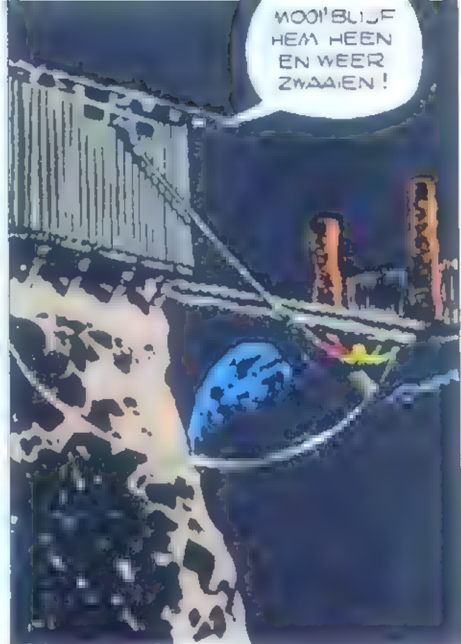

HET IS DE ENIGE KANS OM VADER TE VINDEN!
MET HET TOUW OM JE MIDDEL, LUKT HET JE NIET! DOE HET OM JE ENKELS, ZODAT JE JE LICHAAM ALS SLINGER KUNT GEBRUIKEN!

ALS DE ONSTUIMIGE MAORI-DANS ZIJN HOOGTEPUNT HEEFT BEREIKT, WORDT ROBERT DOOR DE OPENING GEDUWD...
IK HAAL HET WEL! ZET ME ZO SNEL MOGELIJK AF!

MOOI! BLIJF HEM HEEN EN WEER ZWAAIEN!

ROBERT ZWAAIT STEEDS HOGER EN BEREIKT TENSLOTTE DE STEILE ROTSWAND VLAKBIJ DE MAORI-VESTING...

HIJ TREKT ZICHZELF OMHOOG OP DE RAND VAN DE AFGROND EN MAAKT HET TOUW OM ZIJN ENKELS LOS...

DAN GAAT HIJ SNEL LANGS DE VESTING EN SLUIPT HEIMELIJK OVER DE HANGBRUG...

TENSLOTTE BEREIKT HIJ DE GEGRENDELDE DEUR VAN DE BARAK.

...EN BEVRIJDT DE GEVANGENEN!

VLUG, MILORD!
JA, JA... HET IS MIJN DAGELIJKSE WERK NIET, HOOR!

TERWIJL PAGANEL ZICH ALS LAATSTE LAAT ZAKKEN, WORDT HUN VLUCHT ONTDEKT...
LOPEN! DE MAORI'S KOMEN OOK LANGS HET TOUW!
HET IS MET ONS GEDAAN! ZE ZULLEN ONS INHALEN!
IK ZAL ZE TEGENHOUDEN! MAAR EERST MOET PAGANEL BENEDEN ZIJN!

WORDT VERVOLGD

MiG-21

Kort geleden streek op een militaire vliegbasis ergens in Finland een Russische straaljager neer van 't type MiG-21. Toen de machine tot stilstand was gekomen en de cockpitkap omhoog was gestoken, stapte er een man uit, gekleed in een winterjas en met een gleufhoed op . . . . Géén vliegeroverall, géén vlieghelm, géén parachute! Die Rus was een fabrieksvlieger van de MiG-fabrieken, die de eerste van meer dan 30 door Finland bestelde MiG-21's bestemd voor de Finse luchtmacht „even" kwam brengen . . . .

DOOR HUGO HOOFTMAN

DE MiG-21 zouden we de Russische Starfighter mogen noemen. Beide toestellen vallen namelijk in dezelfde klasse en hebben ongeveer gelijke prestaties. Evenals de Starfighter is de MiG-21 sneller dan Mach 2, sneller dus dan tweemaal de geluidssnelheid. De MiG-21 is op dit moment een van de modernste Russische straaljagers. Behalve bij de Rode luchtmacht vliegt hij ook bij de luchtmachten van Egypte, Oost-Duitsland, Cuba, Hongarije, Tsjechoslowakije, Polen, Irak en, zoals we al zagen, Finland. De luchtmacht van India kreeg er vorig jaar zes, maar daarvan zijn er begin 1964 twee neergestort. Er zijn plannen om in India de MiG-21 in licentie te gaan bouwen, maar geruchten zeggen dat de vliegers van de luchtmacht van India helemaal niet zo erg enthousiast zijn over het toestel.

De MiG-21 was al op 24 juni 1956 boven Tushino te zien. Men dacht toen met een ontwerp van Sukhoi te doen te hebben. De NATO gaf er de codenaam „Fishbed" aan. De MiG-21 kan ook worden uitgerust met een extra raketmotor onder de staart, die te gebruiken is wanneer gestart wordt vanaf grasvelden. Want een belangrijk kenmerk van deze machine is dat hij géén kilometerslange betonbanen nodig heeft, zoals de Starfighter. Hij kan — net als de Mirage — van grasvelden opstijgen. De meeste MiG-21's hebben een grote brandstoftank onder de romp die het vliegbereik groter maakt. In de landing wordt het toestel afgeremd met behulp van een grote staartparachute. Een speciale uitvoering van de MiG-21 is waarschijnlijk de E-66A, die een wereldsnelheidsrecord van 2388 km per uur vestigde op 31 oktober 1959. Ook bracht dit toestel het hoogterecord op 34.714 meter.

Technische gegevens omtrent afmetingen en snelheid zijn officieel nog niet bekendgemaakt. Wèl weten we dat de bewapening van de MiG-21 o.a. bestaat uit lucht-lucht raketten, die de NATO codenaam „Atoll" kregen. Deze raketten zijn te vergelijken met de Sidewinders van de Starfighters. Er worden er twee meegevoerd.

Mocht er ooit een luchtstrijd tussen Oost en West uitbreken, dan zouden Starfighters en MiG-21's daarin waarschijnlijk de belangrijkste rol spelen op het gebied van luchtgevechten. Want beide straaljagers zijn op grote schaal als luchtafweerjagers aan weerszijden van het IJzeren Gordijn in gebruik. Terwijl West-Europa volgestouwd wordt met in totaal zo'n 1300 Starfighters, mogen we aannemen dat in de Oosteuropese landen een ongeveer gelijk aantal MiG-21's zal worden gestationeerd. Het is juist dit evenwicht in bewapening dat ervoor zorgt dat de kans op het uitbreken van een oorlog heel klein is. En dat is maar gelukkig ook . . . .

BOB SPAAK op zijn sport praatstoel

ZET 'M OP, KAMPIOENEN!

NEDERLAND is al een paar jaar Westeuropees volleybalkampioen. De eerste keer behaalde ons nationale team deze titel in 1962, in Parijs; het jaar daarop werd het kampioenschap geprolongeerd en dat gebeurde in de oude Italiaanse stad Florence. En nu ? Nu staat de ploeg voor de taak Fransen, Italianen en Portugezen te overwinnen. Dit is geen gemakkelijke

taak, ook al hebben onze spelers dan ditmaal in zoverre de wind in de zeilen dat ze op eigen terrein, in eigen land, mogen proberen de aanvallen van hun tegenstanders het hoofd, of liever gezegd: de hand te bieden. Reken erop dat dit toch wel een voordeel is. Half februari was de sporthal in Hengelo, waar het toernooi om de Westeuropese titel gehouden wordt (een juweel van een sporthal!), al voor een belangrijk deel uitverkocht. Het ziet er dus wel naar uit dat er bij deze wedstrijden heel wat Nederlandse volleybalenthousiasten duidelijk hoorbaar aanwezig zullen zijn en dat kan van grote betekenis zijn.

Jullie herinneren je misschien nog wel de wedstrijd tussen Nederland en Italië op 25 januari in Brussel, toen het erom ging welke van de twee ploegen het recht zou krijgen op deelneming aan de Olympische Spelen in Tokio. De Italianen kregen een machtige stimulans in de vorm van een telegram, vlak voor de wedstrijd, waarin stond dat ze bij winst op het Nederlandse team ook inderdaad naar Tokio zouden worden uitgezonden. De Nederlanders waren daardoor misschien wel een beetje in het nadeel, maar ze werden daarentegen steeds weer opgezweept door hun supporters en ze haalden het. Ze wonnen met 3-2. Alle Nederlanders na afloop natuurlijk dolgelukkig aan het hossen. En de Italianen? Ze hebben gehuild, eerlijk, en dat kun je je ook wel voorstellen. Bij de stand 2-2 hadden ze nog een prachtige kans op uitzending, een paar kwartier later konden ze Tokio en de Olympische Spelen definitief uit hun hoofd zetten. Zeg zelf, dat is toch wel teleurstellend. Even goed was het van die Italiaanse leiders niet gek gezien om vlak voor de wedstrijd zo'n telegram te sturen, maar het heeft niet het gewenste resultaat opgeleverd, omdat ons team toevallig óók wilde winnen. Ten slotte ben je niet voor niets Westeuropees kampioen.

Ja, die titel staat dus nu weer op het spel. Op 2, 3 en 4 april is de sporthal in Hengelo het toneel van een ongetwijfeld heftige strijd, waarin Portugezen, maar vooral Fransen en Italianen gaan proberen Nederland een toontje lager te laten zingen. Nieuw is de verschijning van de Portugezen in dit toernooi. In vorige jaren werden ze in de voorronden meestal gewipt, maar nu hebben ze zich weten te plaatsen. Ze zullen het niet zo gemakkelijk hebben gehad als onze jongens, die (als ik 't me goed herinner) in totaal maar 73 minuten nodig hebben gehad om zich via Denen en Zweden voor het eindtoernooi te klasseren. In die tijd wonnen ze beide wedstrijden in drie sets.

Op welke spelers zullen we mogen vertrouwen? Nou, daar zijn Rob Groenhuyzen en Dinco van der Stoep van het Rotterdamse Libanon, Joop Tinkhof, Jan Oosterbaan, Jacques de Vink en Jurriaan Koolen van competitie-leider DES, Jaap Korsloot en Hans van Wijnen van AMVJ uit Amsterdam, Jacques Ewalds uit Venlo, de Groninger Piet Swieter en Jan van den Hoek uit Dordrecht. Er zijn er nog wel een paar, wat jongere spelers, maar ik geloof dat ik de voornaamste wel genoemd heb. Deze elf hebben in vele wedstrijden al bewezen wat ze waard zijn en dat we op hen rustig kunnen vertrouwen. Er is van alles bij. Ik bedoel: pure aanvallers, spelverdelers en „all rounders", jongens die van alle markten thuis zijn.

In het moderne volleybalteam is de meest gebruikelijke formatie: twee aanvallers, twee „all rounders" en twee spelverdelers. Nederland bezit in spelers als de gevreesde smashers Rob Groenhuyzen en Jacques de Vink uiterst deskundige aanvallers, die in een wedstrijd letterlijk en figuurlijk de doorslag kunnen geven. Maar je hebt zeker al eens gemerkt dat het niet uitsluitend op **hard** slaan aankomt. Natuurlijk, een kogelharde smash kan de verdediging van de tegenpartij voor onoplosbare problemen plaatsen, maar een met de losse pols, bijna nonchalant geplaatst balletje, dat net dáár valt waar niemand het verwachtte, heeft ook zijn waarde. Typische spelverdelers vinden we in Jaap Korsloot en Hans van Wijnen, jongens die voor een verrassende, op de juiste maat aangegeven „set up" kunnen zorgen. En in Dinco van der Stoep bezitten we onze waardevolste „all rounder", een verstandige speler, die in iedere situatie bruikbaar is.

Met dit team gaan we dus weer de strijd om het Westeuropese kampioenschap in, waarvan je in de komende dagen wel meer zult horen en zien. Ik verwacht een Nederlands succes. Ik heb nl. het gevoel dat onze jongens nog eens willen bewijzen dat ze een uitzending naar Tokio verdienen. Voor mij hoeft dat niet, hoor, want ze hebben mij in Brussel tegen de Italianen al overtuigd. Maar misschien zijn er mensen die dat nog niet genoeg vonden en die zich pas gewonnen zullen geven als op 4 april Nederland voor de derde maal kampioen is geworden. Dus... zet 'm op, jongens!

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

Op zoek naar het tweede document van de EENHOORN gaan Kuifje en kapitein Haddock — na een vergeefs bezoek aan Sakharine — naar huis. Voor de deur wacht de man van de voddenmarkt. „Meneer Kuifje?" . . . .

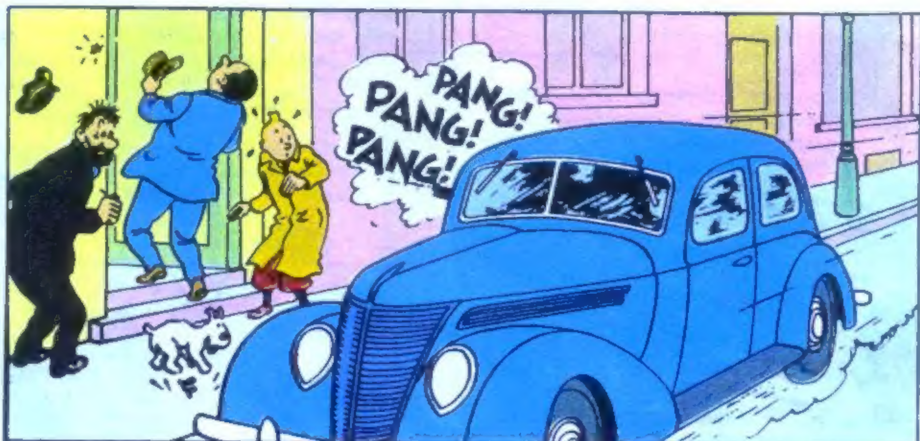
Dat ben ik. Wat kan ik voor u doen?

Ik wilde u graag even spreken, meneer Kuifje . . . maar niet hier. Als u er niets op tegen hebt, dan graag bij u binnen . . .

Goed, zoals u wilt. Komt u maar met mij mee naar boven.

Gaat u maar binnen.

Bandieten! Schurken! Gangsters!

Kapitein! Vlug! Helpt u eens een handje! Ik kan hem niet meer houden!

Wees in vredesnaam voorzichtig . . . Ze . . . ze zullen u ook . . . vermoorden . . .

Wie?

Maar wie dan? . . . Hun naam? . . . Zeg hem ons!

?

Daar . . .

?

Mussen? Wat bedoelt u daarmee? Verdraaid! Hij is bewusteloos!

KUIFJE

HET GEHEIM VAN DE EENHOORN

De volgende dag . . .

EEN GEHEIMZINNIGE ZAAK
Gisteren voltrok zich in de Labradorstraat een drama dat zich bliksemsnel afspeelde. Op nr. 26 ging een heer naar binnen. Op hetzelfde ogenblik werden er vanuit een naderende auto, die vóór de deur plotseling snelheid verminderde, drie revolverschoten op hem gelost. Het slachtoffer overleed zonder nog bij kennis te komen.

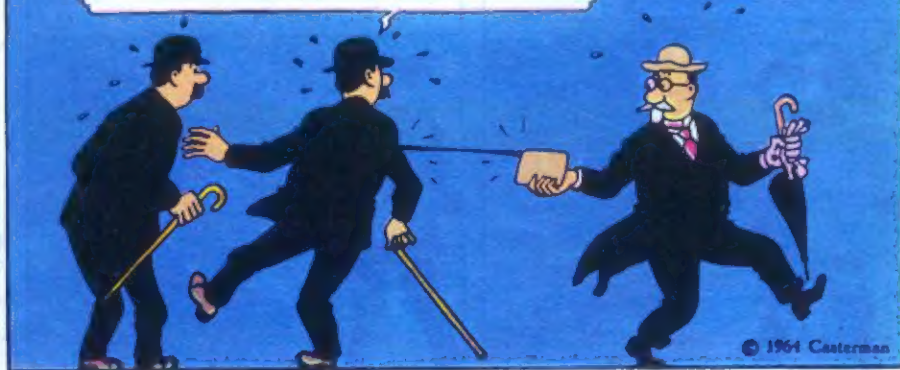

PEP - Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497.
Telefoon 020 - 73 13 61. Prijs 45 ct., per week 35 ct. (postabonnementen ƒ 4,55 per 13 nummers. Giro 33 00 21).
Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

